

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Det foreliggende Lovforslag drejer sig om en rent praktisk Ændring i Margarineloven, hvorved man tilsiger at gøre Kontrollen med Margarine mere effektiv. Jeg antager, at ingen kan have noget mod Lovforslaget, og anbefaler det til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Kjærgaard-Jensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Christmas Møller: Vi anbefaler Lovforslaget.

Statsministeren (Stauning): Da Landbrugsministeren er optaget af andet Møde, skal jeg paa hans Vegne takke for Tilslutningen til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4485).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag med de ved anden Behandling foretagne Ændringer giver som Resultat et Underskud paa Tillægsbevillingsloven paa ca. 9 Mill. Kr. Paa Finansloven for indeværende Aar er der beregnet et Overskud af 3 776 000 Kr.; dette fradraget det nævnte Underskud giver som Slutresultat et Underskud paa 5 297 000 Kr. Naar man ser hen til den økonomiske Usikkerhed, der har sat ind ogsaa her i Danmark, og som hænger overalt i Verden — man har set, at store, stærke Landes Rigsdage har staaet overfor betydelige Underskud paa deres Finanslove —, har man vist Ret til at sige, at Danmark er naadigt sluppet. Men det er naturligvis et

noget trist Billede i Sammenligning med de to foregaaende Aar, hvor vi i begge Aar tilsammen havde et Overskud paa 37,6 Mill. Kr., og vi kunde i de to Aar nedbringe vor Statsgæld med ca. 58 Mill. Kr. og har ikke stiftet ny Gæld. Dette ganske gode Resultat skyldes naturligvis i høj Grad den i 1929—30 og 1930—31 stigende Indtægt hos Befolkningen, henholdsvis med 17 Mill. Kr. og 171 Mill. Kr. Selve Tillægsbevillingsloven for 1930—31 gav et Overskud paa ca. 6 Mill. Kr. foruden det paa Finansloven budgetterede Overskud paa omtrent 13 Mill. Kr. For saa vidt er der egentlig ikke Grund til Klage hverken for Statskassen eller den almindelige Økonomi. Denne Indtægtsstigning paa tæt ved 200 Mill. Kr. i 2 Aar maatte i nogen Grad kunne være med til at konsolidere Økonomien i vort Land, men vi har jo haft en anden Ulykke her som i alle andre Lande at kæmpe imod: den store Arbejdsløshed. Denne har saa vist ikke styrket vort Lands Økonomi. Det er ganske vist ikke noget nyt, vi staar overfor. I snart et halvt Hundrede Aar har Arbejderne været med til at kæmpe mod Arbejdsløsheden, først alene i ca. 25 Aar og fra 1907 med Støtte fra Samfundet. Men det kan siges med Rette, at Tiaaret 1921—30 har været den længste og værste Periode, man overhovedet kender for den arbejdende Klasse. Medens Stillingen for de øvrige Samfundsklasser økonomisk set har været ret taalelig med Undtagelse af det sidste Aars Tid, har Arbejderklassen i Danmark levet i en meget udpræget økonomisk Usikkerhed under Arbejdsløshedens Svøbe. I Treaaret 1923—25 havde man den laveste Arbejdsløshed; den var dog paa ca. 10 Millioner tabte Dage aarlig, men i den nævnte Tiaarsperiode 1921—30 har der været ca. 13½ Million tabte Dage ved Arbejdsløshed hvert Aar eller 136½ Million Dage, og disse Tal gælder som bekendt kun de Arbejdere, der er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, og dette er praktisk talt Tilfældet med saa godt som alle Medlemmer af de samvirkende Fagforbund. Jeg skal saaledes nævne, at det sidste Aar, for hvilket jeg har Opførelse, nemlig 1930, havde de samvirkende Fagforbund 288 939 Medlemmer og Arbejdsløshedskasserne 228 428 Medlemmer. Saa stor er altsaa Samhørigheden, Solidariteten indenfor Arbejderstanden, at de alle er med til ved deres Bidrag at støtte de Kammerater, der tvinges paa Gaden som arbejdsløse. Det skulde synes, at dette Sammenhold og denne Offervillie var meget paaskønnelsesværdig, ikke mindst i vore Dage, hvor Krigsmoralens rendyrkede Ego-